

A SZARVAS

A fiatal szarvas a sok futástól a havon kifáradt.

*Nyomában a verejtékes vadász,
hogy fegyvervégre fogja.
Ekkor különös dolog történt:
a fák közt észrevétlenül
a vadász hátába került a szarvas,
és vad rohamban belefutott, beletűnt.*

*Sok évszak múlt évszak után.
Nehéz álmában a vadász
rohanásfélét hallott,
s ágas agancsot zúgni-zengni.
Ködökből elősejlett
vesztes vadászata.*

*Hozta a fegyverét, s mellébe lőtt.
Lerogyott vénen, arccal az erdő felé,
halódva pompás szarvast látott
bolond melléből meggátolhatatlanul kijöni,
mely árra az ünőre hasonlított,
a fegyver célgömbjéből régen elvesztettre.
Szemét lezárta,
s eláradt rajta a sivár halál,
amint az történni szokott.*

JANCSIK PÁL fordításai

MARIN SORESCU*

AZ ÚT

*Elgondolkozva, hátratett kézzel
megyek a sínek közt,
a lehető legegyszerűsebb
úton.*

*Mögöttem nagy sebességgel
semmit se tudva rólam,
jön egy vonat.*

*Ez a vonat — tanúm rá az öreg Zénon —
sohasem fog beérni engem,
mert nekem mindig előnyöm lesz
a nem gondolkozó dolgokkal szemben.*

*Még akkor is, ha durván
átgázol rajtam,
akadni fog mindig egy ember,
aki gondolatokkal telve
s hátratett kézzel
előtte jár.*

*Mint én most
a félelmetes sebességgel közelgő
fekete szörnyeteg előtt,
mely beérni engem nem fog
sohasem.*

KANYÁDI SÁNDOR fordítása

* MARIN SORESCU ugyancsak a megifjodott, gondolati töltésű mai román líra exponense. 1936-ban született, néhány évvel ezelőtt tűnt fel, s mindjárt az élvonalba tört.